

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Zámecké vinařství Třebívlice, IČ: 272 84 735**, se sídlem Třebívlice, Mlýnská 59, zastoupen JUDr. Petrem Voříškem, Ph.D., LL. M., advokátem v Praze 7, Přístavní 321/14, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Praha 1, Těšnov 65/17, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 2. 2012, č. j. 220564/2011-MZE-17223,

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou dne 20. 4. 2012 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Odbor rostlinných komodit, ze dne 6. 2. 2012, č. j. 220564/2011-MZE-17223, kterým byl zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu, (dále jen „SZIF“), ze dne 9. 11. 2011, č. j. SZIF/2011/0395413, o zamítnutí žádosti o podporu na investice (pořízení nového lisu na hrozny) podle § 8c nařízení vlády č. 245/2004 Sb., o stanovení bližších podmínek při provádění opatření společné organizace trhu s vínem, ve znění pozdějších předpisů.

Rozhodnutím SZIF ze dne 9. 11. 2011, č. j. SZIF/2011/0395413, byla zamítnuta žádost Zámeckého vinařství Třebívlice o podporu na investice podle § 2b odst. 1 zákona č. 252/2000 Sb. a podle § 11 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů, a nařízení vlády č. 245/2004 Sb., konkrétně na pořízení

nového lisu na hrozny s názvem „Unicom PL 3200“ typ „PL 3200I“, výrobní číslo „048/11“, neboť nepodal prohlášení o zásobách za rok 2010 do Registru vinic, ačkoliv k tomu měl zákonnou povinnost.

Ve včas podaném odvolání Zámecké vinařství Třebívlice tvrdilo, že prohlášení o zásobách za rok 2010 podalo řádně a včas. Skutečnost, že v hlavičce podání, odeslaného elektronicky z Portálu farmáře, je uvedeno, že se jedná o prohlášení o zásobách ke dni 31. 7. 2009, považovalo za chybu správce internetového portálu, tj. Ministerstva zemědělství, z důvodu neaktualizace formulářů, a poukazovalo na datum odeslání formuláře dne 8. 7. 2010.

Zámecké vinařství Třebívlice dále uvádělo, že druhý důvod zamítnutí žádosti, a to nedoložení dokladu o úhradě daňového dokladu č. FV110145, považuje za nesprávný, neboť postupovalo v souladu s Příručkou pro žadatele o podporu na investice 2011, vydanou SZIF a odkazovalo na kapitolu 7 tohoto dokumentu.

Nicméně rozhodnutím Ministerstva zemědělství, Odbor rostlinných komodit, ze dne 6. 2. 2012, č. j. 220564/2011-MZE-17223, bylo odvolání Zámeckého vinařství Třebívlice zamítnuto. Žalovaný správní orgán souhlasil s výrokem SZIF, že žadatel o podporu na investice nepodal prohlášení o zásobách za rok 2010 v souladu s § 29 odst. 2 zákona č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), a v souladu s nařízením Komise (ES) č. 436/2009, ze dne 26. května 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008, pokud jde o registr vinic, povinná prohlášení a shromažďování údajů pro sledování trhu, průvodní doklady pro přepravu vinařských produktů a evidenční knihy vedené v odvětví vína.

Tvrzení, že prohlášení bylo odesláno na starém formuláři z roku 2009 z Portálu farmáře, považoval žalovaný za neopodstatněné, neboť dle Registru vinic žadatel podal oznámení o zahájení výroby dne 16. 7. 2010 s tím, že výrobu započal dne 18. 2. 2010. Z tohoto údaje je zřejmé, že žadatel v roce 2009 nebyl producentem a neměl tedy povinnost podávat prohlášení o zásobách. Tato povinnost mu nastala až rokem 2010, kdy zahájil výrobu. Současně není z podaného prohlášení patrné, že by se jednalo o stav zásob ke dni 31. 7. 2010. Žadatel předložil stav zásob ke dni 8. 7. 2010, nikoliv tedy ke dni 31. 7. 2010, jak stanoví čl. 16 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 436/2009.

K odvolací námitce týkající se nedoložení dokladu o úhradě daňového dokladu č. FV110145 žalovaný uvedl, že tato skutečnost nemá vliv na zamítnutí žádosti, ani na zamítnutí odvolání, neboť zásadní je skutečnost, že žadatel nedodržel ustanovení čl. 16 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 436/2009.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí z důvodu nezákonnosti, neboť bylo podle jeho názoru vydáno na základě nedostatečně zjištěného stavu věci.

Žalobce dále namítal porušení ustanovení § 2 odst. 1, 3 a 4, § 3 a § 89 správního řádu.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne ze dne 13. 4. 2012 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 6. 1. 2012, č. j. 220564/2011-MZE-17223. Dále mj. uvedl, že Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský zveřejňuje příslušné formuláře na internetovém portálu pro každý kalendářní rok jednotlivě. Pokud tedy měl žalobce povinnost podat prohlášení o zásobách (o jejich stavu) ke dni 31. 7. 2010, je logické, že formulář na daném portálu se nezveřejní dříve než k datu, k jakému mají příslušné subjekty předmětnou povinnost, s tím, že nejzazší datum pro podání povinného prohlášení byl v daném případě den 10. září 2010. Proto ústav tak v souladu s předpisy EU a vnitrostátními předpisy zveřejnil formulář prohlášení o zásobách ke dni 31. 7. 2010 s ohledem na vykazovaný stav právě ke dni 31. 7. 2010.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního se žalobce ani žalovaný nevyjádřili.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obchodního rejstříku Krajského soudu v Ústí nad Labem, oddíl C, vložka 22524, soud ověřil, že Zámecké vinařství Třebívlice bylo do tohoto rejstříku zapsáno jako s. r. o. dne 18. 1. 2006. mj. pro předmět podnikání výroba nápojů, vinohradnictví,

Ze správního spisu soud ověřil, že Zámecké vinařství Třebívlice podalo dne 31. 8. 2011 žádost o podporu na investice „Pořízení nového lisu na hrozny“. Žadatel tvrdil, že splnil veškeré podmínky stanovené předpisy Evropského společenství. V žádosti žadatel konkrétně uvedl, že se jedná o propojený podnik, a že v roce 2008 měl počet zaměstnanců 13, roční obrát v Kč 7,663.781 a bilanční sumu 87,929.000 Kč, v roce 2009 měl počet zaměstnanců 25, roční obrát v Kč 4,174.257 a bilanční sumu 255,159.000 Kč a v roce 2010, v němž byl počet zaměstnanců 17, roční obrát v Kč 7,428.013, a bilanční sumu 397,993.000 Kč.

Ve správním spisu je založen Protokol o SWK 1 žádosti o podporu na investice ze dne 1. 11. 2011, zpracovaný SZIF, podle něhož žadatel Zámecké vinařství Třebívlice nesplnil všechny náležitosti žádosti vycházející z právních předpisů ČR a EU. Byly zjištěny tyto chyby:

- 1) Dle vyjádření Registru vinic žadatel nepodal Prohlášení o zásobách za rok 2010
- 2) Daňový doklad č. FV110144 nesplňuje náležitosti, jelikož není doložen doklad o úhradě

- 3) V daňovém dokladu č. FV110144 či souvisejících dokumentech není uveden údaj Zaplaceno datum.

Z Prohlášení o zásobách ke dni 31. 7. 2009 založeného v správním spise soud ověřil, že se v něm uvádí "Prohlášení se zpracovává ke dni 31. července 2009 a musí být odesláno do 10. září 2009 na adresu: Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský, oddělení registru vinic, Oblekovice 16, Znojmo". Jako subjekt je zde uvedeno Zámecké vinařství Třebívlice, datum 8. 7. 2010, a) víno z ČR – 0, b) víno z EU – víno bez CHOP/CHZO – bílé 398 hl, červené 119,4 hl, c) víno ze třetích zemí -0, mošt – 0.

Podle § 8f nařízení vlády č. 245/2004 Sb.

(1) Zjistí-li Fond, že pěstitel neuvedl ve formuláři jednotné žádosti výměru všech půdních bloků, popřípadě dílů půdních bloků evidovaných v evidenci využití půdy podle užívatelských vztahů na pěstitele, a rozdíl mezi celkovou výměrou všech půdních bloků, popřípadě dílů půdních bloků evidovaných v evidenci na pěstitele ke dni podání formuláře jednotné žádosti a celkovou výměrou půdních bloků, popřípadě dílů půdních bloků uvedenou ve formuláři jednotné žádosti je

a) vyšší než 3 %, avšak nižší nebo roven 4 % výměry uvedené ve formuláři jednotné žádosti, sníží podporu podle § 2 a § 6 až 8b, k níž se vztahuje povinnost podávat formulář jednotné žádosti, o 1 %,

b) vyšší než 4 %, avšak nižší nebo roven 5 % výměry uvedené ve formuláři jednotné žádosti, sníží podporu podle § 2 a § 6 až 8b, k níž se vztahuje povinnost podávat formulář jednotné žádosti, o 2 %,

c) vyšší než 5 %, sníží podporu podle § 2 a § 6 až 8b, k níž se vztahuje povinnost podávat formulář jednotné žádosti, o 3 %.

(2) Pokud žadatel o podporu podle § 6 až 8c, který má povinnost podat prohlášení o sklizni, produkci nebo zásobách³⁹⁾, překročí stanovený termín pro jeho nebo jejich podání, Fond sníží podporu podle § 6 až 8c o 1 % za každý pracovní den překročení termínu podání prohlášení⁴⁰⁾. Pokud žadatel o podporu podle § 6 až 8a překročí termín podání jakéhokoliv z prohlášení podle věty první o více než 10 pracovních dnů, nemá nárok na podporu pro běžný hospodářský rok a ani pro hospodářský rok následující.

(3) Pokud žadatel o podporu podle § 8c, který má povinnost podat prohlášení o sklizni, produkci nebo zásobách, uvede v jakémkoliv z prohlášení neúplné nebo nepřesné údaje, které jsou podstatné pro správné uplatnění opatření, Fond sníží podporu podle § 8c o 1 %.

Podle § 29 odst. 1 zákona o vinohradnictví a vinařství, ve znění platném do 31. 8. 2011, každý, kdo sklízí vinné hrozny, je povinen každý rok odevzdat do 10. prosince prohlášení o sklizni, obsahující údaje o výsledcích sklizně ke dni 30. listopadu téhož roku. Prohlášení o sklizni nemusí podávat osoba, která veškerou svou produkci zpracovává na víno nebo ji nechává zpracovat na svůj účet. Výjimky z tohoto ustanovení jsou stanoveny předpisem Evropských společenství.

Podle § 29 odst. 2 zákona o vinohradnictví a vinařství, ve znění platném do 31. 8. 2011, každý, kdo ze sklizně vinařského roku vyrábí víno nebo skladuje produkty jiné než víno, je povinen každý rok odevzdat do 10. prosince prohlášení o produkci ke dni 30. listopadu. Výjimky z tohoto ustanovení jsou stanoveny předpisem Evropských společenství.

Podle § 29 odst. 3 zákona o vinohradnictví a vinařství, ve znění platném do 31. 8. 2011, každý, s výjimkou maloobchodníka a konečného spotřebitele, je povinen každý rok do 10. září odevzdat prohlášení o zásobách hroznového moštu, zahuštěného hroznového moštu, rektifikovaného moštového koncentrátu a vína, které skladuje k 31. červenci.

Podle § 11 odst. 1 zákona o SZIF poskytuje SZIF dotace v souladu s tímto zákonem, zákonem o zemědělství, nařízeními vlády vydanými k jejich provedení a podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství upravujících financování společné zemědělské politiky.

Podle čl. 16 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 436/2009 se prohlášení podle čl. 11 se pro množství skladované k 31. červenci podávají nejpozději do 10. září. Členské státy však mohou stanovit dřívější termíny.

Podle čl. 11 nařízení Komise (ES) č. 436/2009 fyzické nebo právnické osoby nebo seskupení těchto osob, s výjimkou soukromých spotřebitelů a maloobchodníků, podávají každoročně příslušným orgánům členských států prohlášení o zásobách hroznového moštu, zahuštěného hroznového moštu, rektifikovaného moštového koncentrátu a vína, které drží k 31. červenci, které obsahuje alespoň údaje podle přílohy V. U vinařských produktů Společenství tato prohlášení nezahrnují výrobky z hroznů sklizených ve stejném kalendářním roce. Členské státy, ve kterých roční produkce vína nepřevyšuje 50 000 hektolitřů, však mohou obchodníky jiné než maloobchodníky, kteří vlastní malé zásoby, zprostit povinnosti podávat prohlášení podle prvního pododstavce, pokud mohou příslušné orgány poskytnout Komisi statistické vyhodnocení těchto zásob v členském státu.

Podle čl. 18 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 436/2009 osoby povinné podávat prohlášení o sklizni, produkci nebo zásobách, které nepodají tato prohlášení do termínů uvedených v článku 16 tohoto nařízení, nemohou s výjimkou případů vyšší moci využívat opatření podle článků 12, 15, 17, 18 a 19 nařízení (ES) č. 479/2008 pro běžný hospodářský rok ani pro následující hospodářský rok. Při překročení termínů stanovených v čl. 16 tohoto nařízení, které nepřesáhne 10 pracovních dnů, se však částka, která má být vyplacena za běžný hospodářský rok, snižuje v procentním poměru, který stanoví příslušný orgán v závislosti na délce překročení termínu, aniž by tím byly dotčeny vnitrostátní sankce.

Žalobce - Zámecké vinařství Třebívlice, s. r. o., tvrdil, že „Prohlášení o zásobách za rok 2010“ podal řádně a včas, a že podal oznámení o zahájení výroby dne 16. 7. 2010 s tím, že výrobu započal dne 18. 2. 2010, a že tedy v roce 2009 nebyl producentem, a že napadené rozhodnutí bylo podle názoru žalobce vydáno na základě nedostatečně zjištěného stavu věci. Nicméně Městský soud v Praze však musel tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou.

Žalobce tvrdil, že výrobu započal až dne 18. 2. 2010, že v roce 2009 nebyl producentem, a že tedy „Prohlášení o zásobách za rok 2009“ nepodával. Nicméně „Prohlášení o zásobách ke dni 31. 7. 2009“ založené v správním spise, v němž jako subjekt je uvedeno Zámecké vinařství Třebívlice a datum 8. 7. 2010, nemohl soud považovat za řádně a včas podané „Prohlášení o zásobách za rok 2010“, a proto musel přisvědčit závěrům žalovaného o nesplnění jedné z podmínek *conditio sine qua non*, tedy zásadních podmínek pro přiznání podpory na investice. V inkriminované věci je nesporné, že žalobce podal dne 8. 7. 2010

„Prohlášení o zásobách ke dni 31. 7. 2009“, prohlášení o zásobách za rok 2010 ke své žádosti dne 31. 8. 2011 žádost o podporu na investice „Pořízení nového lisu na hrozny“, ani žalobě nepředložil.

Správní orgány při svém rozhodování o žádosti žalobce vycházely z údajů získaných z registru vinic, z nichž vyplývá, že žalobce nepodal „Prohlášení o zásobách za rok 2010“ v souladu s ustanovením § 29 odst. 3 zákona o vinohradnictví a vinařství, ve znění platném do 31. 8. 2011, podle něhož každý, s výjimkou maloobchodníka a konečného spotřebitele, je povinen každý rok do 10. září odevzdat prohlášení o zásobách hroznového moštu, zahuštěného hroznového moštu, rektifikovaného moštového koncentrátu a vína, které skladuje k 31. červenci, jakož i s ustanovením čl. 11 a čl. 16 nařízení Komise (ES) č. 436/2009. Soud ze správního spisu ověřil, že žalobce podal toliko prohlášení o zásobách ke dni 8. 7. 2010, tzn. před časovým obdobím, které pro tuto povinnost je stanoveno v čl. 11 a 16 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 436/2009 a v § 29 odst. 3 zákona o vinohradnictví a vinařství, ve znění platném do 31. 8. 2011. Citované právní předpisy nedávají prostor žadatelům o podporu podávat příslušné prohlášení mimo stanovené termíny. Nařízení Komise (ES) č. 436/2009 sice stanovuje, že členské státy mohou stanovit dřívější termíny, nicméně Česká republika dřívější termín nestanovila. Soud proto musel přisvědčit závěru správních orgánů, že žalobce podal „Prohlášení o zásobách“ se stavem ke dni 8. 7. 2010, tedy mimo zákonem stanovený termín, a navíc na formuláři, jenž pro dané povinné prohlášení o stavu zásob ke dni 31. 7. 2010 nebyl určen, přičemž v roce 2009 žalobce neměl povinnost prohlášení o stavu zásob podávat. Žalobce tedy nesplnil podmínku pro využití opatření investice dle čl. 18 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 436/2009, podle něhož osoby povinné podávat prohlášení, které nepodají příslušné prohlášení do stanovených termínů, nemohou s výjimkou vyšší moci využívat opatření investice pro běžný hospodářský rok ani pro následující hospodářský rok. Žalobce v inkriminované věci výjimku vis maior ani netvrdil, ani nedoložil. Zamítnutí žádosti žalobce proto bylo v souladu s čl. 18 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 436/2009.

Žalobce dále namítal, že „Prohlášení o zásobách za rok 2010“ odeslal na starém formuláři z roku 2009 z důvodu neaktualizování elektronického formuláře správcem internetového portálu. Nicméně s ohledem na ustanovení čl. 11 a 16 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 436/2009 byl žalobce povinen podat v roce 2010 prohlášení o zásobách, které držel ke dni 31. 7. 2010, a to nejpozději do 10. září 2010. Z citovaného ustanovení potom jednoznačně vyplývá, že tuto povinnost nemohl splnit dříve, než dne 31. 7. 2010, popř. dne 1. 8. 2010. Z vyjádření žalovaného potom soud zjistil, že Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský zveřejňuje příslušné formuláře prohlášení o zásobách ke dni 31. 7. 2010 na internetovém portálu pro každý kalendářní rok jednotlivě v souladu s předpisy EU a vnitrostátními předpisy s ohledem na vykazovaný stav právě ke dni 31. 7. 2010. Nebylo tedy lze shledat v postupu tohoto ústavu pochybení.

Pokud žalobce namítal, že ustanovení § 8f nařízení vlády č. 245/2004 Sb. a čl. 18 nařízení Komise (ES) č. 436/2009 spojují sankce pouze s opožděně podanými prohlášeními o zásobách, musel soud tuto námitku odmítnout jako nepatřičnou. Citovaná ustanovení totiž sankce spojují rovněž s těmi případy, kdy prohlášení o stavu zásob ke dni 31. 7. podána vůbec nebyla, o což v inkriminované věci právě jde. V ustanovení čl. 16 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 436/2009 je expressis verbis stanovena povinnost odevzdat do dne 10. září prohlášení o zásobách skladovaných ke dni 31. července. Žalobcem podané

prohlášení o stavu zásob ke dni 8. 7. 2010 není a ani nemůže být „Prohlášení o zásobách za rok 2010“, tj. o stavu zásob ke dni 31. července 2010, nýbrž je prohlášením o stavu zásob ke dni 8. 7. 2010. Zákonná povinnost podat prohlášení o stavu zásob ke dni 31. července nejpozději do dne 10. září je stanovena bezprostředně použitelným právním předpisem EU, přičemž konkrétní průběh stavu zásob povinného subjektu během předcházejícího období na splnění této povinnosti nemá žádný vliv. Žalobcovu spekulaci o tom, že věděl, že se stavem zásob nebude manipulováno, nemohl soud považovat za překážku vis maior.

Žalobce k prokázání svých tvrzení o stavu zásob za rok 2010 k žalobě přiložil protokol o kontrolním zjištění podle § 15 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, o tom, že dne 11. 10. 2011 byla v Zámeckém vinařství v Třebívlicích provedena kontrola Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského, Odbor trvalých kultur, oddělení registru vinic. V kontrolním zjištění se uvádí, že a) byla provedena kontrola prohlášení o sklizni a produkci za rok 2010 ve vztahu k dokumentaci vedené v evidenční knize 2010/2011, b) byla provedena kontrola stavu registrace vinic, c) ve vinici reg. č. 665452/0001 byl proveden orientační odhad sklizně hroznů, d) subjekt byl upozorněn na skutečnost podávání prohlášení o sklizni a produkci z produktů vyrobených na území ČR. Ze závěru, že kontrolované osoby nebylo zjištěno porušení žádných předpisů, žalobce dovozoval, že splnil povinnost podat „Prohlášení o zásobách za rok 2010“, tj. o stavu zásob ke dni 31. července 2010.

Nicméně tento protokol ze dne 11. 10. 2011 nelze považovat za potvrzení skutečnosti, že žalobce řádně a včas podal „Prohlášení o zásobách za rok 2010“, z tohoto protokolu pouze vyplývá, že dokumentace vedená v evidenční knize 2010/2011 žalobce obsahovala prohlášení o sklizni a produkci za rok 2010. Tuto skutečnost potom nemohl soud považovat za důkaz o splnění podmínky podle čl. 16 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 436/2009, že prohlášení podle čl. 11 se pro množství skladované k 31. červenci podávají nejpozději do 10. září. Prohlášení žalobce učiněné dne 8. 7. 2010 není prohlášením pro množství skladované k 31. červenci. Je zřejmé, že inkriminovaná kontrola byla provedena ve vazbě na ověření skutečností evidovaných v registru vinic, který Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský vede v souladu se zákonem o vinohradnictví a vinařství, a nikoliv v souvislosti s podanou žádostí o podporu na investice

Z uvedených důvodů potom soud musel uzavřít s tím, že rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 2. 2012, č. j. 220564/2011-MZE- 17223, o zamítnutí odvolání proti rozhodnutí SZIF ze dne 2. 11. 2011, č. j. SZIF/2011/0395413, o zamítnutí žádosti o vyplacení podpory na investice - pořízení nového lisu na hrozny, nebyl porušen zákon.

Pokud žalobce dále namítal porušení ustanovení § 2 odst. 1, 3 a 4, § 3 a § 89 správního řádu, musel soud i tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou.

Podle § 2 odst. 1 správního řádu správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu. Kde se v tomto zákoně mluví o zákoně, rozumí se tím též mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu.

Podle § 2 odst. 3 správního řádu správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká, a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu.

Podle § 2 odst. 4 správního řádu správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

V inkriminované věci je nesporné, že žalovaný, jakož i SZIF, postupoval v souladu s citovanými právními předpisy, především se zákonem o vinohradnictví a vinařství, ve znění platném do 31. 8. 2011, a nařízením Komise (ES) č. 436/2009. Soud neshledal porušení těchto právních předpisů, ani ustanovení § 2 odst. 1 správního řádu.

Pokud žalobce namítal porušení ustanovení § 2 odst. 3 správního řádu, musel soud tuto námitku odmítnout jako nepatřičnou. Žalobce jednak neuvedl, jaká jeho práva nabytá v dobré víře měla být chráněna, a jednak nebylo lze konstatovat, že by nevyhovění žádosti o podporu na investice představovalo nepřípustný zásah do práv účastníka řízení, resp. práv nabytých v dobré víře ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 správního řádu.

Pokud žalobce namítal porušení ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou a nepodloženou. Žalobce neuvedl konkrétně žádné případy, v nichž žalovaný rozhodoval při nesplnění povinností stanovených v čl. 11 a 16 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 436/2009 a v § 29 odst. 3 zákona o vinohradnictví a vinařství, ve znění platném do 31. 8. 2011, jiným způsobem.

Pokud žalobce dále namítal porušení ustanovení § 3 správního řádu, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Podle názoru soudu postupovaly správní orgány tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Vycházely z podkladů, které žalobce předložil, když důkazní břemeno bylo na jeho straně. Žalobce byl žadatelem o podporu na investice a bylo tedy jeho povinností, chtěl-li být úspěšným žadatelem, aby doložil řádné splnění všech zákonných podmínek pro udělení takové podpory.

Pokud žalobce dále namítal porušení ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu, podle něhož *odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.*, musel soud i tuto námitku odmítnout jako nepatřičnou a nepodloženou, když žalobce neuvedl, v jakých skutečnostech spatřuje porušení ustanovení § 89 správního řádu. Ze skutečnosti, že žalovaný správní orgán jako odvolací orgán nevyhověl odvolání žalobce, nelze dovozovat, že rozhodnutí o odvolání je nezákonné.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. května 2015

**JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu**

**za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová**